

af Loven har imidlertid senere vist, at den er praktisk gennemførlig, og det har vist sig, at den har virket helt godt. Det har vist sig, at den havde økonomisk Bæreevne. Hvor alle de andre Skatter har svigtet, har Restaurationsskatten haft Bæreevne, og det Beløb, som man regnede vilde indkomme ved Lovens Gennemførelse, vil sikkert, saa vidt man kan se af de 9 Maaneder, der er gaaet, i alt væsentligt indkomme. Som de økonomiske Forhold er i Øjeblikket, vil det sikkert være vanskeligt at gaa bort fra denne Lov. Efter min Mening vil det være aldeles nødvendigt at forny den, og jeg vilde sætte Pris paa, om det kunde lykkes at gennemføre den uforandret. Der har været Tale om, at man skulde forandre adskillige Forhold, der har særlig været peget paa overfor Medlemmer af Udvalget, at der er en Del Pensionater specielt paa de Egne her i Landet, hvor der haves Sommerpensionater, som til Dels griber ind i Restaurationsfaget og til Dels driver deres Forretning i Lighed med Restaurationsfaget, og jeg har faaet Opfordring til at nævne dette Punkt. Men det har allerede een Gang været overvejet, og det viste sig, at der var praktiske Vanskeligheder ved at gøre Skel og ved at finde en Ordning, hvorved man ogsaa paa disse Steder kunde faa en Afgift af det Forbrug, der var.

Jeg ved, at der vil blive krævet Udvalg nedsat om dette Lovforslag, og det vil da maaske være muligt i Udvalget at forhandle om dette Spørgsmaal og muligt at finde en tilfredsstillende Ordning. I øvrigt vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at Lovforslaget vedtages uforandret, thi vi kan efter vor Mening ikke tænke paa at gaa bort fra denne Lov. De ca. 20 Mill. Kr., som kommer ind i Kraft af denne Lov, vil Statskassen ikke kunne undvære i den øjeblikkelige Situation, hvor det kniber med at skaffe Balance.

Jeg skal hermed anbefale at vedtage Lovforslaget uforandret.

Wilmann: Dette Lovforslag gaar ud paa at gøre den gældende Lov permanent. Det er jo saa kort Tid siden, at vi behandlede saavel dette som det efterfølgende paa Dagsordenen opførte Lovforslag, at jeg ikke behøver at gentage de Argumenter, der den Gang blev fremsat mod Lovforslaget. Jeg erkender, at i een Retning opfylder den gældende Lov de Forventninger, som af Forslagsstillerne og Regeringen blev stillet til den: at skaffe Statskassen de ca. 20 Mill. Kr., der jo sikkert vil indkomme, saa vidt man i

Øjeblikket er i Stand til at overse Lovens finansielle Virkninger. For saa vidt har Lovens Fædre al Grund til at være tilfredse med den. Denne Skat var jo for $\frac{3}{4}$ Aar siden — i Juni Maaned i Fjor — tænkt som en Regningsskat, men blev — efter mit Indtryk ved Paavirkning fra det konservative Folkeparti — ændret til en Omsætningsskat. Men til Trods herfor er den alligevel kommet til i nogen Maade at virke som en Regningsskat, idet de fleste Restauratører, selv om de ikke altid har udstedt Regning, paa hvilken Skatten er opført, alligevel har indrettet sig saaledes, at de først har opgivet Varens Pris og derefter har sagt: og saa er der Skatten, eller mange har sagt: og saa har vi Neergaards Skat, og saa fik vedkommende Kunde Skattebeløbet lagt til. Hensigten dermed var den udtrykkelige — maaske lige modsat, hvad de Konservative havde tilsigtet — at bevirke, at Befolkningen, som søgte Restaurationerne, ikke glemte, at denne Skat eksisterede. Det har den sikkert heller ikke glemt. Nogen Luksusskat kan man ikke kalde denne Skat. Den er baade en Luksusskat og en Skat paa Nødvendighedsartikler. Der blev sagt saa meget om den for knapt $\frac{3}{4}$ Aar siden, at der ingen Grund er til at sige meget nu. Men naar nu Skatten gøres permanent, eller hvad enten den gøres permanent eller ej, antager jeg, at Restauratørerne, naar de nu opdager, at denne Skat fortsat skal eksistere, vil kræve — antagelig gennem deres Organisationer —, at den alligevel bliver til en Omsætningsskat. Saa vil Skattens Beløb antagelig gaa ind i Vareprisen, saaledes at Publikum ikke specielt faar at vide: Saa meget er Vareprisen, og saa meget er Skatten. Jeg kan for saa vidt forstaa, at man ønsker at gøre Skatten permanent, for ellers vil Følgen let blive, at man, selv om Skatten ophæves, alligevel kommer til at betale et Beløb, der svarer til den. Er Publikum først blevet vant til at betale Varernes Pris plus Skatten, vil Restauratørerne som de gode Forretningsmænd, de fleste af dem er, rimeligvis, selv om Skatten ophævedes, beholde de tilvante Priser. Jeg forstaa derfor saa forholdsvis godt, at man vil gøre Skatten permanent.

Socialdemokratiet gik imod Lovforslaget i Juni Maaned i Fjor, og vi agter ogsaa nu at stemme imod det. Vi har saa meget mere Grund til at gøre det nu, som vi nu staaar overfor Afgørelsen af, om Skatten skal være permanent eller ikke. Skatten blev, ogsaa som Følge af de Konservatives Indflydelse, i Fjor en tidsbegrænset Skat. Den Gang kunde der tænkes den Mulighed, at